

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γζάννης κι’ ο Μαρής, μιλοῦνε κι’ ἀπορεῖς.

Γ. — Ἐπεριφέροντο λοιπὸν οἱ κλέφτες ποῦ σοῦ εἶπα
κι’ ἐσπᾶσαν τὸ παράθυρο κι’ ἐμπήκανε στ’ Ἀντύπα
τοῦ νέου τοῦ κομψοπροποῦς καὶ εἰς τὸ ὕψος πρώτου
τοῦ καὶ κληρονομήσαντος ἐσχάτως τὸ νουνό του
καὶ ζῶντος ἐν φαιδρότητι κι’ ἐν σφαίρα εὐθυμίας,
ὡς πᾶς οἰστρηλατούμενος ἀπὸ κληρονομίας,

Τὸν ἔκλεψαν, ποῦ λὲς Μαρῆ, κι’ αὐτὸν τὸν κληρονόμο
κι’ ὅ.τι κι’ ἂν εἶχε σπῆτι του τὸ πῆραν ἐν συντόμῳ·
κι’ αὐτὸς κλειδώσας πρὸ πολλοῦ
ἐπεριδιάβαζε ἄλλοι
καὶ δὲν μπορούσε τὸ παιδί ποτέ του νὰ νομίσῃ
πῶς κλέφτες τὸν κληρονομοῦν προτοῦ κληρονομήσῃ,

Τὼπῆραν τὰ κολλάρια του, τὰ γάντια του τὰ φέτα
καὶ μὲ βελάδα νουβωτὲ φτιασμένη στὴν Ἀθήνα.
Τὼπῆραν τὰ ξουράφια του ποῦ τᾶχε κι’ ἐξυρίζετο,
τὴ βοῦρτσα, τὴν πετσέτα του, τὴ χτένα τὸν καθρέφτη,
πιστόλι καὶ περιστροφὸ ποῦ τᾶχε καὶ ὠπλίζετο
νὰ μὴ φοβᾶται κλέφτη.

Κι’ ἂν μόνον ἔπερναν αὐτὰ
καθόλου δὲν ἐπείραζε,
παρὰ τὼπῆραν τὰ λεφτὰ
ποῦ τᾶχε καὶ τὰ τύραζε.
“Ολα τ’ Ἀντύπα τὰ κομὰ τ’ ἀνοίξαν οἱ ληστάδες
κι’ εὗρῃκαν πλοῦτη περισσὰ
καὶ λουδοβίκεια χρυσᾶ
ὅκτὼ ἑκατοστάδες.

Δὲν ἐννοοῦσε τὰ φλωριὰ κανένα μάτι νὰ τὰ ἰδῇ
παρὰ τὰ πῆρε μυστικῶς
καὶ τᾶχε κρύψει τὸ παιδί
σ’ ἓνα σκαλισοῦνι φιλδεκός.
Τὼπῆραν τὰ χρυσὰ φλωριὰ, ποσὸν πολὺ μεγάλο
μὰ καὶ σελήνια ζηλευτὰ
ποῦ τ’ ἀνεκάλυψαν κι’ αὐτὰ
σ’ ἓνα σκαλισοῦνι ἄλλο.

Βρῆκαν οἱ κλέφτες τὰ λεφτὰ πλησίον μὲ τὰ χτένια,
σ’ ἓνα σκαλισοῦνι τὰ χρυσὰ καὶ σ’ ἄλλο τ’ ἀσημένια.
Ἦτανε Καλλιφόρμα τ’ Ἀντύπα τὸ τοῦράπια,
δὲν ἦταν ἀπ’ τὸν ἰδρωτὰ σὰν τὰ δικά σου σάπια.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ441Φ20076

Μ. — Πῶς ἐφελκύνουν μερικοί
τῆς τύχης τὴν ἀγάπην
καὶ κάνουν πάγια Ἑθνικὴ
τὸ κάθε τους τσουράπι,
κι' ἄλλοι ποῦ κατατρέχονται ἀπὸ τὴν εἰμαρμένη
βλέπεις καὶ παρατρέχουνε μὲ κάλτσα τρυπημένη!

Γ. — Ὁ κληρονόμος τὸ λοιπὸν ποῦ εἶχε τὰς ἐλπίδας του
κρυμμένας εἰς μεταλλικὸν εἰς τὰς περικνημίδας του,
κατέφυγε πρὸς τὴν ἀρχὴν
καὶ μ' ἐνεργείας ταραχὴν
ἔτρεξαν ἀποσπάσματα κι' ἀστυφυλάκων λόχοι
κι' ὑποποιοὶ βρέθηκαν πολλοὶ ἀλλὰ ἡ κάλτσα ὄχι.

Τέτοια τσουράπια, βρὲ Μαργῆ, μὲ δυσκολιὰ τσακώνονται,
π' ἄλλοῦ τὰ καταπιάσανε κι' ἄλλοῦ ξεμπουζακώνονται
Τσουράπια περιέχοντα τέτοια ποσὰ μυθώδη
δυσκόλως ἐπιστρέφουνε νὰ μποῦν στὸ πρῶτο πόδι.

Μ. — Τί εὐτυχεῖς ἐγὼ καὶ σὺ ποῦ κλέφτες δὲν μᾶς σκιάζουν
Μυρίζουν τὰ τσουράπια μας καὶ δὲν μῶς πλησιάζουν!

Γ. — Καὶ ἐπειδὴ μὲ τὸ κακὸ
ἐκείνης τῆς ἐσπέρας
ἐσβύστηκε τὸ λεχτικὸ
χωρὶς νὰ εἶν' ἀγέρας
κι' ἐγάλασαν τὰ δαύματα κι' ἐνωσις εἶχε γείνει
ἀμέσως ἡ ἀνάκρισις σινέλαβε τὸ Μπίνην.

Καὶ τοῦπε ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Μπίνην τοῦ Μιχάλη
« ἐσὺ τὸ ὑποκίνησες τῆς ἔνωσης τὸ χάλι »
καὶ τότες τ' ἀποκρίθηκε ὁ Μπίνης ὁ καῦμένος,
« μὲ συγχωρεῖς κὺρ δικαστὴ, μὰ εἰς' ἀπατημένους
τὴν ἔνωση τὴν κάμανε γιὰ πείσμα τῆς Ἀγγλίας
ὁ Μομφερράτος Ἰωσήφ καὶ ὁ Ζερβὸς Ἡλίας,
κι' ὄχι ἐγὼ πωρόζαινα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη!
Ἀδίκως γιὰ τὴν ἔνωση κατηγοροῦν τὸ Μπίνην! »

Μ. — Ἀπολύσατε τὸ Μπίνην σεβαστοὶ ἀνακριταὶ
τὴν πασέτα μόνον κόβει ἀλλὰ σύρματα ποτέ.
Τῶπα στὸν εἰσαγγελέα, τῶπα καὶ στὸν ἀστυνόμο
μὴ συγχίσετε τὸ Μπίνην μὲ τὸ Μπινικὸ τὸ νόμο!
Εἶναι ἄνθρωπος ὁ Μπίνης ἀρκετὰ βαρετὸ
ἀλλὰ κλέφτης γιὰ τσουράπια δὲν ἀκούστηκε ποτέ.

Γ. — Ὑπόπτιους στὴν ἀνάκριση ἐπήγαγε κορδόνι
κι' ἂν δὲν εὐρέθη τὸ φλωρὶ
ἢ κουκουβάγιες βρὲ Μαργῆ
θὰ πέσουνε στὸ Γκιώνη.

Κι' ἂν ἴσως δὲν τῆς ἐπῆγε ἀπὸ τὴν πρώτη ὥρα,
φταῖνε τὰ ψιθυρίσματα ποῦ βγαίνουν ἔξω τώρα
κι' ἂν ἴσως ἐπροδίδετο ἀπὸ τὰ ὄργανά του,
ἀδίκως τὸν ἐλέγξαμε γιὰ τὴν ἀδράνειά του.

Μ. — Ἄφες τώρα τῆς κλοπὲς καὶ πέσσεχε βρὲ Γιάννη
ν' ἀκούσης γιὰ τὸν Κούτσουρα πῶτιχε νὰ πεθάνῃ
καὶ δυὸ θρησκείες ἔτρεξαν νὰ θάψουν τὸ κορμὶ τοῦ
κι' ἐκόντεψε νὰ σκοτωθοῦν πολλοὶ γιὰ πινομή του.

Τέτοιο παρόμοιο κακὸ
δὲν ἔγινε ἀκόμα
πῆγε νὰ γένη φορικὸ
στοῦ Αἴαντος τὸ πτώμα!

Ὁ μακαρίτης Κούτσουρας Πέπος Ζαμὶτ μαλιτζῆ
χριστιανὸς καθολικὸς κι' ἐπήκοος Ἰγγλέζος,
βρέφος τὴν ἔλαβε κι' αὐτὸς τοῦ πνεύματος τὴ χάρι
διὰ χειρῶν τοῦ Φλάρη,
κι' ἄζηρε κι' ἐμεγάλωσε ἐν πίστει καὶ λατρείᾳ
καὶ τὸ σταυρὸ τοῦ ταχτικὰ
τὸν ἔκανε Ἰταλικὰ
πάντοτε μὲ τὰ τέσσερα καὶ ὄχι μὲ τὰ τρία.

Ἦτανε νέος κάλλιστος καὶ στὴ δουλειὰ σαῖνι,
κι' εἶχε μονάχα τὸ κακὸ ποῦ τᾶρεσε νὰ πίνῃ.
Τὸν ἐτραβοῦσε τὸ βουτοῖ σὰν πετροκαλαμῆθρα,
καὶ τοῦπανε τοῦ μεθυσιτῆ
πῶς ἔπρεπε νὰ βάψιστῇ
καὶ σ' ἄλλη κολυμπήθρα
κι' ὁ Κούτσουρας ὁ ἀφελὴς ἐγδύθηκε στιγμαίως
κι' ἔπεσε μέσα στὸ νερὸ κι' ἐγίνηκε Ῥωμαῖος!

Καθόλου δὲν τὸ σκέφτηκε τῆς πίστες του τὸ χάσιμο
τὸ ὀρχότανε καλλίτερα νὰ τόνε λὲν Γεράσιμο
μὰ τώρα ποῦταν ὁρρωστος κι' εἶδε πῶς θὰ μορτάρῃ,
ἐξέλασε τὸ βάπτισμα κι' ἐμήνυσε τοῦ Φλάρη.

Κι' ὁ Φλάρης τοῦπε « χαίρομαι ὁποῦ σὲ ξαναβρίσκω
πιστὸν εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ φεύγοντα τὸ ψεῦμα »
τὸν ἄγγασε, τῶδιάβισε τὸ ντόμενο μπαμπάσκο,
κι' ὁ Κούτσουρας μαλιτζικὰ παρέδωκε τὸ πνεῦμα!

Ὁ Φλάρης ἐτοιμάστηκε τὸν Κούτσουρα νὰ θάψῃ
ἀλλὰ πολλοὶ ὁρθόδοξοι ἐλθόντες ἐν ἐξάψει,
ἐπέμενον γιὰ νὰ ταφῇ εἰς ὁρθοδόξων χῶμα
τοῦ ἀοιδίμου Κούτσουρα τὸ μυροβόλον πτώμα.

Μὲ πείσμα δύο θρησκειῶν, μὲ γιοῦχα καὶ μὲ ζήτω
ὁ μακαρίτης Κούτσουρας διεφιλονεικεῖτο
καὶ γεγωνεῖ τῇ φωνῇ
ἐβόων οἱ Χριστιανοί,
« Τεῦ πτώματός σου Κούτσουρα πρωτοφανὴς ἡ χάρις,
μαζὺ νὰ σὲ γυρεύουνε Ἐπίσκοπος καὶ Φλάρης! »

Κι' ἔτρεξαν γιὰ τὸν Κούτσουρα προξένοι κι' ἐξουσίες
καὶ τέλος ἀπεφάσισαν αἱ δύο Ἐκκλησίαι,
γιὰ τὸ νεκρὸ πώμειθαε κι' ἦτανε πάντα τάπα,
γὰ κάμουν μὴν ἀναφορά
στὴ Σύνοδο τὴν ἱερὰ
καὶ δεύτερη στὸν Πάπα!

Πείσμα ὁ Φλάρης ἀφ' ἐνὸς, δεσπέτο κι' ὁ Δεσπότης,
ποῦ ὁ διεκδικούμενος ἐκεῖνος πατριώτης
ὅσο κι' ἂν εἶχε πάνω του δύο λόγωνε λάδι
κατέβηκε χωρὶς παπᾶ, μονάχος του στὸν Ἀδὴ!

Κι' ἔγινε πείσμα δυνατὸ
γιὰ τὸν ποτὲ Γεράσιμο,
καὶ τὸν ἐπῆγαν μὲ στρατὸ
σὰ νᾶχε τὸ παράσημο!

Κι' ἐκτεθειμένος ἔμενε γιὰ τέσσαρες ἡμέρες
καθὼς οἱ αὐτοκράτορες κι' οἱ ἅγιοι πατέρες!

Φιλοσοφῶν ὁ Κούτσουρας ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων
καὶ ὁφλῶν ἀκετόμενος καὶ μακαρίως πίνων,
ἐπίτηδες βαφτίστηκε ὁ κολυμπήθρας δύο
γιὰ νὰ ταφῇ μὲ μίτρο

καὶ εἰς τῆς ἀναπαύσεως νὰ καταβῇ τὸν λάκκον
τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἀρχῶν κι' ἐπὶ χωροφυλάκων!

Κι' ἔτσι λοιπὸν ὁ Κούτσουρας ἐγίνηκε ταμπάκος.
Γ. — Ἦλθε ποῦ τὸν περιμένεις ὁ κύριος Μπαμπάκος.
Μ. — Ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπῆτι μου μὲ τὴ βελάδα πέρασε
κι' ἐπήγαυε στὰ Φῶτα
κι' ἂν ἐξαιρέσης μοναχὰ λιγάκι πῶς ἐγέρασε
κατὰ τὰ ἄλλα εὐτυχῶς εἶν' ὅπως ἦταν πρῶτα.

ΛΑΧΤΑΡΕΣ

Μέσα στ' ἀνθισμένα τοῦ Μαγιοῦ λουλούδια,
τί χαριτωμένες, τί γλυκὲς στιγμὲς,
τί στεναγματάκια κι' ἔρωτος τραγοῦδια
ἄκουαν τριγύρω ἡ σεμνὲς μουσικὲς!

Κάτ' ἀπὸ τὸν ἴσχιό γέρικον πλατάνου
ποῦ κρυσταλλωμένο ἔτρεχε νερὸ,
ἔλεγα τὰ ψεῦδη τῆς ζωῆς τῆς πλανοῦ
στὴ γλυκειά μου φίλῃ μ' ἦχο θλιβερό.

Μὲ φωνὴ γεμάτῃ γλῶσσα κι' ἀρμονία
ἔλεγα σ' ἐκείνη μὲ κρυφὴ χαρὰ,
σὺ ἴσαι τῆς ζωῆς μου μόνῃ εὐτυχία
σὺ ἴσαι τῆς καρδιᾶς μου ἡ χρυσεὴ κυρά.

Ἀχ! ἀραχνησμένα δολερὰ μου νειάτα,
πέστε μυρολόγια γιὰ τὴν σφοδρὰ
ποῦ σὰς ἔχουν κάψει νιὰτα μου δροσάτα
κάποια δακρυσμένα μάτια μὴ φορὰ!

Ψεύτικη ἀγάπη τῆς καρδιᾶς μοτάρι,
βάραθρο, σκοτάδι, ἔρμη ἀπελπισιὰ,
ἄχ! πῶς σ' ἐθωροῦσα μὲ γλυκὸ καμάρι
στ' ἄχαρά μου νειάτα χαρωπὴ δροσιὰ!

Τί ζητοῦσα τότε π' ἀγαποῦσα τόσο
κι' ἦθελ' ἡ καρδιά μου πάντα νὰ πονῇ,
κι' εἶπα μὲ λαχτάρα τὴ ζωὴ νὰ δώσω
στὴν ἀγροπλασμένη τὴ μελαγχρινή;

Μαύρησ' ἡ καρδιά μου στ' ἄχαρά μου στήθεια
μαύρησε κι' ἐχάθη μὲς τὴ λησμονιά!
Μαύρησε π' ἀγάπα μὲ θερμὴ ἀλήθεια
μὴ καρδιά γεμάτῃ ψεῦδη κι' ἀπονιά!

Ριψοκίνδυνος

ΜΙΘΟΝΑΜΑΣ

Τοῦ στείλαν κι' αὐτουνού τὸ μιοναμᾶ του
σ' ἓνα κουτὶ κομπὸ σπαγοδεμένο.
Καθένας τῶ! τὴ νοιώθει τὴ χαρὰ του!
ποῦ ἔλεγε σὰν τί νᾶναι κλεισμένο
σὲ τοῦτο τὸ ὥραϊο τὸ κουτάκι
ποῦ τῶφερε στὸ σπῆτι ἓνα παιδάκι.

Ἀρχίζει τὸ λοιπὸν νὰ τὸ ξετάξῃ
νὰ ἰδῇ τὸν μιοναμᾶ ποῖος τοῦ τὸν κάνει,
κόβει τὸ σπάγο, ἀνοίγει καὶ κυττάζει
μὰ βλέπει τ' εἶναι μέσα καὶ τὰ χάνει!

Τοῦ τὰ στερενε γιὰ δῶρο τ' Ἀη Βασίλῃ
τὰ ἐρωτικά του γράμματα ἢ φίλη!!

BRIK-BROK.

— x x x x —

ΔΙΑΦΟΡΑ

=

Ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ἑνάρετος δέσποινα καὶ φιλόστοργος μήτηρ ἡ Αἰκατερίνη Μουσούρη χήρα τοῦ ἀποθανόντος δικηγόρου καὶ βουλευτοῦ Γερασίμου Μουσούρη. Συλλυπούμεθα ὅλοψυχως τὸν υἱὸν αὐτῆς Γεώργιον καὶ λοιποὺς συγγενεῖς.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἡ χρηστὴ δέσποινα Μαρία Ἀρδαβάνη, ἀδελφὴ τοῦ κ. Ἀναστασίου Χελμη ὃν καὶ συλλυπούμεθα.

— Παρακληθέντες παρὰ συμπολίτου μας ἐξ Ἰνδιῶν δημοσιεύομεν ὅτι, ἡ κατασκευὴ τῆς ἀπὸ Τζαμαρελάτα εἰς Μάγκανον τοῦ Δολυχίου ὁδοῦ ἂν ἐπιτελεσθῇ — διότι κατεβλήθησαν οὐκ ὀλίγαι ἀντενέργειαι πρὸς ματαίωσιν αὐτῆς — ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς εὐγενεῖς ἐνεργείας τῶν κ. κ. Βελιαντίτου βουλευτοῦ Παξῶν καὶ Ἰωάννου Βρυῶν πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ εἰςγενεῖα Καθβαδία ἡ μόνη ἐνδιαφερομένη καὶ ἡ τόσας ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ ταύτης ὑποστᾶσα δαπάνας ἐκφράζει καὶ δημοσίως τὰς εὐχαριστίας της. Τὰ ὀλίγα ταῦτα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐκ Σάμης ἀπὸ 19 Νοεμβρίου πρὸς τὴν ἐφημερίδα « Ἀθῆναι » ἀνταποκρίσεως ἐν ἣ ὁ ἐγένετο μνεία περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Βρυῶν.

— Μᾶς γράφουσιν ἐξ Ἑρρύσου ὅτι ἡ ἐκεῖ κοινωνία ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν νέον ἀστυνόμεν κ. Σ. Φωκᾶν ὑπολογαγόν, ὅστις τὸ αὐτὸ ἐσπέρας τῆς εἰς Ἄσσον ἀφίξεώς του πρέβη εἰς τὴν σύλληψιν ἐπικινδύνου εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν ἐγκληματίου, καὶ εὐχεται ἵνα οὗτος παραμείνῃ δεισιδαιμονικῶς ὡς ἀστυνόμενος Ἑρρύσου.

— Ὁ γνωστὸς βαφεὺς Λιθιεράτος εἰδοποιεῖ, ὅτι ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του εἰς τὴν νέαν κατοικίαν του εἰς τὸ στενὸν τῆς πλατείας τῶν Δικαστηρίων (Σκαλακία) πρὸν Λαυράγκαν.

— Ὁ ἰταλικὸς θίασος ἀφικνεῖται ὅσον οὕτω. Ὅλα τὰ πρῶτα πρόσωπα ἔρχονται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸ Μιλάνο. Καὶ χάρις εἰς τὰς αὐστηρὰς ἐνεργείας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐλπίζομεν νὰ περάσωμεν καλὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας τῶν Ἀποκριῶν.

— Πολλοὶ γονεῖς παραπονοῦνται διὰ τὴν συχνὴν ἐκ τῶν μαθημάτων ἀπουσίαν τοῦ κ. Σχολάρχου. Ἐγγράφη μάλιστα καὶ εἰς ἄλλην συναδελφον, ὅτι ἀπωλέσθη οὗτος μεταξὺ Ἀργυστολίου καὶ Ἀγίας Θεκλῆς. Ἐλπίζομεν νὰ εὐρεθῇ ἀντιμέτωπος μὲ τοὺς ἀρμοδίους.

— Παρακαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὸ Ἐπεπτικὸν Συμβούλιον νὰ μὴ πρεβῇ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τοῦ διδασκαλοῦ Τσερωτά ὡς ὑπεραριθμοῦ, διότι δὲν νομίζομεν ὀρθὸν νὰ ἀμειψθῇ οὗτος, ὑπάλληλος εὐδοκίμως ἐργαζόμενος πρὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον.

Γνωστοποιούμεν εἰς τὴν πολυπληθεῖ ἡμῶν πελατείαν, ὅτι παρελάβομεν καὶ αὐθις ξυλείαν πρωτίτης ποιότητος καὶ πλάκας μωσαϊκᾶς διαφόρων χρωμάτων.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΕΥΚΟΚΟΙΛΟΙ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι αἱ νέαι φυτεῖαι σταφιδαμπέλων ἢ καὶ ἀνανέωσις ἐγκαταλελημμένων τοιούτων, δὲν ἐπιτρέπονται, εἰμὴ μόνον ὑφ' οὗς ὅρους ὀρίζει ὁ Νόμος ΓΚΗ'. (3,028) τῆς 21 Ἰουνίου 1904, πᾶς δὲ παραβάτης καταγγεληθήσεται ἀρμοδίως συμφωνῶς τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς προνομιοῦχου Ἑταιρίας.)

Τὰ ροῦχα σας τὰ γιορτινὰ τὰ ὡμορφοκομμένα
τὰ στερεὰ, τὰ νουωτῆ τὰ τεχνικὰ ραμμένα,
στοῦ Μатарάγκα μοναχὰ πηγένετε νὰ βρῆτε
γιατὶ τεχνίτης ἄριστος ἐκεῖνος θεωρεῖται.
Ὅ,τι κασμίρι θέλετε, φτηνὸ, γερὸ, μωδέρνο,
πηγαίνετε νὰν τὸβρετε στὸ Σπύρο ποῦ σᾶς στέρνω.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΕΤΡΑΤΟΥ

ΕΝΑΝΤΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Ἡ μόνη δεκλάμα μας εἶναι τὰ ἔργα μας καὶ τίποτε ἄλλο.
Ἀναλαμβάνομεν φωτογραφίας παντὸς μεγέθους μὲ ἐγγύησιν ἐπιτυχίας. Τὸ τιμολόγιον μας εἶναι ἡ τελεία εὐχαρίστησις τῶν προσεχομένων.

ΤΑΚΙΣΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΙΣ « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ